

عنوان مقاله:

کند و کاوی در نظام حکمروایی شایسته در راستای ارتقاء حق به شهر هر شهری، شهری است برای افراد غنی، شهری است برای افراد فقیر

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

شیوا تقوی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه هنر

خلاصه مقاله:

حق به شهر و شهروندی در قرون اخیر تحت تاثیر نظام های حاکم بر شهرها دچار تحول و تغییرات اساسی شده است. اگرچه در ابتدای تاریخ شهروندی مدرن، حق به شهر و شهروندی صرفا در چهارچوب رابطه فرد و دولت- ملت تعریف می شده است ولی امروزه به علت تغییرات و تحولات اجتماعی و سیاسی از جمله نظام سلطه سرمایه داری و ظهور جنبش های اجتماعی شهری، تفسیرهای جدیدی از حق به شهر خلق شده است. لذا در راستای تحقق هرچه بیشتر این حق، امروزه در اداره امور شهرها بهره گیری از الگوی حکمروایی خوب شهری که در آن دولت ها، شهروندان و نهادهای خصوصی در یک جریان افقی و فرابخشی به مشارکت بپردازند، به عنوان پارادایمی در نظام مدیریت و حکمروایی امروزه شهرها مورد بحث و چالش است. این مقاله سعی بر آن دارد تا ضمن بررسی مفهوم حق به شهر و آراء بزرگان نظریه پرداز در این زمینه، به ارایه اصول اولیه نظام حکمروایی شایسته و خوب در شهرهای عصر حاضر در راستای رسیدن حداکثری به حق به شهر بپردازد. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که مفهوم حکمروایی شایسته در شهرهای معاصر، در تمامی امور اقتصادی، مدیریتی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی تاثیرگذار است. که البته تمامی این امور شامل افزایش تعلق یافتن شهر به شهروندان و مشارکت فعال آنها در تمامی مسایل و ابعاد شهری است. در این بستر است که می توان امیدوار به حل مشکلات و معضلات ساختاری و کارکردی شهرها بود.

کلمات کلیدی:

حق به شهر، حق شهروندی، مدیریت و حکمروایی شهری، حکمروایی شایسته شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711589>

